

Jaké je to být hasičem?

Být hasičem je bez pochyby jedno z nejtěžších povolání. Nejen z fyzické stránky, ale také z té psychické. Kromě hašení požárů musí zachraňovat lidské i zvířecí životy z hořících domů nebo autonehod, zasahuje při povodních a jiných živelných haváriích nebo se musí také vypořádat s únikem nebezpečných jedovatých látek.

Při požáru musí chtít nechtít dovnitř, aby zabránil ztrátám na životech. V tomto hasiče velmi obdivuji, protože nikdo neví, co je v tom pekle čeká. V těch lepších případech vyjdou z plamenů a kouře nesoucí v náručí například malé dítě a nic vážného se nestalo, jen se toho kouře trochu nadýchalo. Rodina je tak šťastná a hasič je prohlášen za hrdinu. Ale ne každá taková situace končí dobře. Co kdyby tam již ležel někdo bez známek života? Nebo co kdyby se jim někoho nepodařilo vyprostit z ohně? Mnozí hasiči si pak možná i celý život vyčítají, že kvůli nim přišel někdo o život.

Hasiči mají často i pomocníky, a to cvičené psy. Psi jsou v mnoha případech zásadními, kupříkladu po zemětřesení jsou při hledání přeživších v ruinách nezbytní, protože dokáží vyčuchat a najít lidi na místech, kam by se člověk nedokázal podívat. I při požárech jsou speciálně cvičení psi důležití, jelikož umí hledat zbytky zápalných látek, což pomůže k vyšetřování případu.

Jaký by tedy měl hasič být? Podle mě by mu nesměla chybět odvaha, odhodlání a spolehlivost, protože je to týmová práce. Ale být hasičem není pro každého. Ne každý by se dokázal vyrovnat s tím, co hasiči prožívají. Vrhout se do ohně pro někoho cizího a vědět, že za to můžu zaplatit svým vlastním životem chce hodně kuráže. Měli bychom si tak uvědomit, jak moc náročné toto povolání je, protože jediné, co bych já jako hasič dokázal udělat, je zachránit kočku ze stromu.

Adam Šplíchal, 16 let
Gymnázium Dr. Karla Polesného, 6.A